

samt at selvejende institutioner får bedre lånedgang og støtte til at bygge ældreboliger.

Regeringen lægger op til store forbedringer på sygehusområdet, og det er tiltrængt. Her er der alt for mange ting, som ikke fungerer, og heller ikke her gælder det, at løsningen alene består i at gøre bevillingerne større. Men der er desværre også en stor gruppe medborgere, som sundhedsmæssigt er kommet så langt ud, at de ikke kan få den nødvendige hjælp på vores hospitaler. Det gælder f.eks. gruppen af alkohol- og stofmisbrugere.

Vi ønsker at sikre, at der gives flere behandlingstilbud, herunder også til børn, der er misbrugere eller lever i misbrugsfamilier. Også her gælder det imidlertid, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og jeg bemærker i den sammenhæng, at statsministeren i sin tale i tirsdags udtalte, at forbruget af alkohol skal ned særligt blandt unge.

Jeg er helt enig i, at forbruget af alkohol skal ned, men jeg er uenig i, at det i særlig grad er de unge, der har problemet. Når mange unge drikker for meget, skyldes det jo netop, at de kopierer deres forældre og andre voksne forbilleder. Derfor kan vi heller ikke bare skyde alkoholproblemet over på næste generation. Det er os, der har fået det til at eksplodere, og derfor er det også os, der skal være med til at løse det.

I den forbindelse forekommer det i øvrigt paradoksalt, at samtidig med at statsministeren udtrykker ønsket om at sænke alkoholforbruget helt i overensstemmelse med regeringens officielle sundhedspolitik, ja, så fremsætter erhvervsministeren forslag om en ny lukkelov, der gør det muligt at sælge alkohol i dagtimerne også om søndagen. Der er ingen sammenhæng her.

For de kommende generationer er det også afgørende, hvordan folkeskolen fungerer. Jeg er meget enig, når statsministeren i sin tale konstaterer, at folkeskolen er en af de bærende kulturinstitutioner i samfundet. Jeg noterer mig, at de store ambitioner, regeringen tidligere har udvist for at udsætte folkeskolen for en byge af forsøg og eksperimenter, nu tilsyneladende er dæmpet. Også det vil jeg gerne kvittere for.

Det, folkeskolen mere end noget andet har brug for i den aktuelle situation, er arbejdsro og ordentlige faciliteter. Desværre er mange af de bygninger, som børnene opholder sig i, mens de undervises, i så dårlig stand, at det ikke bare er pinligt, men også decideret sundhedsfarligt nogle steder. Her er der et efterslæb, som vil

medføre betydelige investeringer i de kommende år, og hvor vi også gerne hjælper til med at finde penge.

Der er imidlertid også behov for investeringer mange andre steder. Regeringen mener f.eks., at der skal investeres i et rummeligt arbejdsmarked. Også her er vi helt enige.

Jeg kan godt være med til, at det er erhvervslivet, der skal bære hovedparten af denne investering i livskvalitet for en gruppe af medborgere, som har det svært, men netop på den baggrund finder Kristeligt Folkeparti det ikke ansvarligt, at regeringen nu vil pålægge erhvervslivet ekstra byrder til skade for konkurrenceevnen og dermed også til skade for beskæftigelsen.

Det er fint nok, at selskabsskatten skal nedsættes, men når saldoafskrivningsprocenten samtidig nedsættes fra 30 til 25 pct. og muligheden for forskudsafskrivninger afskaffes, ja, så er der tale om et skridt i den forkerte retning.

Kristeligt Folkeparti havde absolut foretrukket mere offensive ændringer af skattereglerne, som ville frembringe etableringen af nye iværksættervirksomheder, for det er en forudsætning for, at vi fremover kan bevare vores velfærdssamfund.

Regeringens forslag er til gavn for de velkonsoliderede virksomheder, der får fordel af nedsættelse af selskabsskatten, mens virksomheder i en opstartsfase ofte uden overskud, men også med store investeringer og dermed afskrivninger, taber på reformen.

Desuden har regeringen en række andre forslag, der ensidigt rammer erhvervslivet, f.eks. en beskæring af ATP-kompensationen til private arbejdsgivere, flere G-dage og indførelse af arbejdsmiljøafgifter på erhvervslivet.

Med tanke på den udlændingedeбат, som fandt sted før – og måske ikke så meget under Socialdemokratiets kongres tidligere – kan man undre sig over, at statsministeren i sin åbningsredegørelse stort set ikke berørte det spørgsmål. Problemerne løses jo som bekendt sjældent ved at blive tiet ihjel. Kristeligt Folkeparti mener, at regeringen nu én gang for alle skal nedsætte en udlændingekommission, som kan kulegrave hele udlændingområdet under ét.

En kommission er nødvendig for at undgå yderligere lappeløsninger. Kommissionen skal ikke kun beskæftige sig med udlændingeloven og integrationsloven, men med hele området, se det i sammenhæng og vurdere den danske lovgivning også i lyset af de internationale konven-